

ĐẠI VIỆT CÁCH MẠNG ĐẢNG
NHÂN BẢN - DÂN CHỦ - THỊNH VƯỢNG
*****

BẢN PHÂN TÍCH
của Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời
Đại Việt Cách Mạng Đảng

Trích yếu: *Về Bản Thông Báo của TTK Nguyễn Phượng Hoàng, đại diện nhóm Bùi Diễm.*

Trong Bản Tuyên Bố bất tín nhiệm ông Bùi Diễm và tẩy chay Đại Hội VII, Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời Đại Việt Cách Mạng Đảng đã cáo buộc ông Bùi Diễm và phe nhóm của ông sáu (06) điểm sai lầm căn bản nhưng trong Bản Thông Báo do Nguyễn Phượng Hoàng tức Trần Dũng Minh Dân ký tên, NPH đã không thể trả lời được một điểm nào hết. Điều này chứng tỏ sự cáo buộc của chúng tôi là hoàn toàn chính xác và được công luận nhiệt tình đón nhận. Vì không thể trả lời sự cáo buộc của chúng tôi, nên NPH, sau khi tham khảo ý kiến với ông Bùi Diễm, đã đưa ra một thông báo hết sức vụng về, ngây ngô và non nớt, chỉ còn biết xoay quanh việc bôi mốt danh sách để tìm kẻ hở những người đã ủng hộ Bản Tuyên Bố của Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời.

Sau đây là một vài phân tích của chúng tôi.

1.- Về việc Đồng Chí GS. Nguyễn Văn Canh cảm thấy “ thật là phiền” khi có tên trong Bản Tuyên Bố.

Giáo sư Nguyễn Văn Canh là một tên tuổi lớn, trong Cộng Đồng Việt Nam hải ngoại có lẽ không ai mà không biết. Chúng tôi là những đồng chí lâu năm với Giáo sư Canh từ ngày thành lập Đại Việt Cách Mạng Đảng (25-12-1965). Chúng tôi không thể làm một việc thiếu suy nghĩ và thiếu thận trọng khi để tên Giáo sư Canh vào Danh Sách ủng hộ mà không có sự đồng ý của GS. Việc GS Nguyễn Văn Canh cảm thấy “thật là phiền” khi có người gọi hỏi lý do làm sao lại có tên trong Bản Tuyên Bố ngày 14-5-2011 cho thấy Đ/c dường như muốn đứng ngoài những tranh chấp, tuy nhiên bên trong thâm tâm vẫn có những điều bất đồng đối với việc làm của nhóm Bùi Diễm. Cuộc trao đổi giữa Đ/c Giáo sư Nguyễn Văn Canh với một đại diện của Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời giúp chúng tôi nhiều dữ kiện cần thiết liên quan đến những việc làm sai lầm của ông Bùi Diễm. Đó là những đóng góp của đồng chí đàn anh mà chúng tôi hết sức trân trọng. Và khi tình thế bắt buộc, chúng tôi sẽ xin phép Giáo sư được công bố ra trước công luận.

2.- Về trường hợp đồng chí lão thành, cụ Nguyễn Văn Mân.

Cụ Nguyễn Văn Mân là một cán bộ trí thức và trung kiên của Đại Việt Quốc Dân Đảng rồi Đại Việt Cách Mạng từ những thập niên 40, 50 thế kỷ trước, từng là Tỉnh Trưởng Tỉnh Quảng Trị, rồi Nghị Sĩ

VNCH, Tổng Ủy Viên BCHTU. Bây giờ tuy tuổi đã cao nhưng Cụ Mân vẫn còn rất sáng suốt và khi biết chúng tôi đang vận động để hình thành bản Tuyên Bố, chính cụ đã hoàn toàn tán đồng những quan điểm chúng tôi đã nêu ra qua văn bản đó. Việc Nguyễn Phụng Hoàng thay mặt ông Bùi Diễm tuyên bố cụ Mân nay đã lẩm cẩm, không còn biết gì nữa cả là một điều xúc phạm nặng nề đến danh dự của cụ và đại gia đình, phản ánh sự thiếu lễ độ của một kẻ đàn em đối với bậc trưởng lão trong Đảng. Khi còn sinh tiền, Đ/c Hà Thúc Ký rất mực kính mến cụ Mân, ngày nay ông Bùi Diễm cho phép đàn em nói lời xúc phạm với cụ Mân như thế, việc này xin đề công luận phán xét.

Cũng cần biết là trong thời gian nhiều năm qua, những cán bộ cao cấp của Đảng tại Houston như Đinh Quang Tiến, Trần Dũng Minh Dân chẳng bao giờ vắng lai thăm viếng cụ Mân. Ông Bùi Diễm rất nhiều lần về Houston, nhưng có bao giờ ghé đến thăm một vị lão đồng chí có rất nhiều công lao đóng góp cho Đảng như cụ Mân đâu?

3.- Về vụ việc liên hệ tới Đồng chí Phan Thanh Khôi, bí danh Phiên :

Đ/c Phiên tức Phan Thanh Khôi, nguyên Nghị viên Hội Đồng Tỉnh Quảng Nam, là người đã sát cánh cộng tác với chúng tôi khi tôi (Nguyễn Đức Cung) còn làm Bí Thư Tỉnh Bộ Quảng Nam năm 1965 thì anh Khôi làm Phó Bí Thư. Qua Hoa Kỳ, Đ/c Khôi sinh hoạt trong Khu Bộ Bắc Cali và thường xuyên liên lạc với chúng tôi. Bản Thông Báo của Nguyễn Phụng Hoàng nói là Đ/c Khôi đã lên tiếng ủng hộ ông Bùi Diễm mà chúng tôi vẫn để tên vào (do âm mưu của Đỗ Hữu Long muốn lấy điểm nên báo cáo láo như thế). Chúng tôi xin xác nhận lại là Đ/c Phan Thanh Khôi đã tham gia với chúng tôi ngay từ ngày đầu khi khởi thảo Bản Tuyên Bố và hiện là thành viên của Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời ĐVCMD. Khi ông Bùi Diễm tổ chức cuộc hội luận sử học ở DC tháng 4 năm ngoái, mục đích chỉ là để để đánh bóng cho tên tuổi cá nhân ông ta, nhưng sau đó cho biết là thiếu tiền trả chi phí phòng ốc nên kêu gọi anh em trong Đảng đóng góp. Thật ra công tác này có tính cách cá nhân chứ không phải là việc của Đảng nên lẽ ra ông Bùi Diễm phải biết “liệu cơm gắp mắm”, sao lại phải kêu gọi anh em thanh toán nợ giúp cho mình, trong khi anh em đa số ai cũng nghèo? Đỗ Hữu Long là một trong những người “đáp lời kêu gọi” đóng góp (\$500.00 dollars) mục đích gì thì có lẽ một mình Long biết.

4.- Về vấn đề liên quan tới Đại Tá Trần Trương, Đại Tá Huỳnh Thành, anh Lê Duy Phương và Đ/c Duy Tân (ở Pháp)

Thật là tội nghiệp cho phe Bùi Diễm khi các ông liên hệ không đúng người, nhằm đồng chí này qua đồng chí khác, cho nên họ trả lời không biết Nguyễn Đức Cung hay Nguyễn Lý Tường là ai thì cũng phải thôi. Những ai thực sự là đảng viên thì làm sao mà không biết chúng tôi được vì chúng tôi vừa là Dân Biểu của Đảng vừa là Thành viên của Ban Chấp Hành Trung Ương kia mà. Thật là lý luận của trẻ con. Trình độ của Nguyễn Phụng Hoàng tức Trần Dũng Minh Dân, con gà nòi của Bùi Diễm, thấp như vậy mà cũng đòi làm Chủ Tịch Đảng thì thật là đáng xấu hổ (và cũng là bất hạnh nếu điều này xảy ra).

Trường hợp Đ/c Duy Tân ở Pháp: Đ/c Duy Tân là chiến sĩ Ba Lòng 1955, dưới chế độ TT Ngô Đình Diệm, phải thay tên đổi họ, trốn tránh trong một tu viện Công Giáo ở Vũng Tàu. Sau khi TT Ngô Đình Diệm bị lật đổ, Đ/c Duy Tân trở về Huế và dạy học ở Trường Providence (Thiên Hựu) cùng Đ/c Nguyễn Lý Tường. Năm 1964 do đề nghị của Đ/c NLT, Cố Chủ Tịch Hà Thúc Ký ra quyết định thành lập Đặc Khu Trương Tử Anh Huế và bổ nhiệm Đ/c Duy Tân làm Bí Thư đầu tiên của Đặc Khu này. Đ/c Duy Tân và vợ cũng là nữ đồng chí (cháu ruột của vua Duy Tân) đã đồng ý với chúng tôi từ trước.

Khi Nguyễn Bắc Ninh (tức Sơn) liên lạc với Đ/c Duy Tân thì gia đình “đóng cửa không tiếp.” Nguyễn Bắc Ninh đã báo cáo láo với Nguyễn Phương Hoàng để lập công.

5.- Về những việc làm thiếu lương thiện của ông Bùi Diễm và phe nhóm trong quá trình điều hành việc Đảng và tổ chức Đại Hội VII.

Năm 1995, khi Đại Việt Cách Mạng Đảng tổ chức Đại Hội Toàn Đảng kỳ III ở tại Houston có khoảng 150 đảng viên, cán bộ về tham dự đa số anh em đến với Đại Hội đều là những cựu tù nhân chính trị trải qua từ 8 đến 13 năm thậm chí còn hơn nữa trong nhà tù CS. Trong Đại Hội này vắng mặt ông Bùi Diễm vì ông không tin rằng Đại Hội có thể đông đảo đến như vậy. Ông Bùi Diễm chỉ gửi đến Đại Hội một điện tín gọi là chúc mừng nhưng ông không ngờ khí thế anh chị em cán bộ của Đại Việt Cách Mạng, sau nhiều năm tù tội trong ngục tù CS lại hăng say ngùn ngụt lửa đấu tranh và nhất là lòng trung kiên với Đảng biểu lộ đến cao độ như vậy. Sau Đại Hội 1995, ông Bùi Diễm bỏ Nghị Hội Người Việt Toàn Quốc và đi theo Chủ Tịch Hà Thúc Ký. Trong thâm tâm đại đa số anh chị em cán bộ Đại Việt Cách Mạng đều không phục ông Bùi Diễm vì ông chẳng có hy sinh gì trong những ngày đấu tranh gian khổ với anh em thời gian ở trong nước nhưng vì nể nang ông Ký họ không nỡ nói ra hoặc chọn thái độ bất hợp tác công khai. Chủ Tịch Hà Thúc Ký cũng thừa biết khả năng của ông Bùi Diễm chỉ là người thạo việc trong lãnh vực ngoại giao còn trong sinh hoạt đảng phái thì là vấn đề khác. Với sinh hoạt đảng phái, nhất là đảng phái cách mạng, ông Bùi Diễm chỉ là con cá nằm trên đất.

Ông Bùi Diễm “gia nhập” Đại Việt Cách Mạng Đảng từ 1995 (dĩ nhiên là không có lễ tuyên thệ) nên nêu kể về tuổi Đảng ông thua rất xa nhiều anh chị em khác về kinh nghiệm hoạt động, về kiến thức cách mạng nhất là thiếu tình đồng chí, nghĩa anh em. Trong buổi lễ tuyên thệ cho một tân đồng chí tại Khu Bộ Philadelphia, PA ngày 17-4-2011, ông Bùi Diễm không biết nghi thức tuyên thệ cho một tân đảng viên, lúng ta lúng túng thấy rõ. Rất nhiều anh em đã bất mãn và lần lượt họ không còn sinh hoạt khăng khít như trước nghĩa là việc đi lại với Đảng càng ngày càng thưa thớt. Chính ông Bùi Diễm vài lần tỏ lộ với chúng tôi: “Bác Cả thì buổi sáng Đại Việt Cách Mạng, chiều thì Cách Mạng Đại Việt. Còn tôi, tôi chỉ là một người hoạt động amateur (tài tử) không thể nào so sánh với Bác Cả nhà ta được.”

Sau cuộc họp BCHTU tại San Jose đầu tháng 6 năm 2010, ngoài mặt ông Bùi Diễm tuyên bố không ủng hộ ai nhưng bên trong thì bật đèn xanh cho người của ông hành động. Ông không cộng tác với Chủ Tịch HĐCV&GS TU (Nguyễn Lý Tường), không hề hỏi ý kiến Chủ Tịch Hội Đồng Nghiên Cứu Sách Lược Trung Ương (Nguyễn Đức Cung) mà chỉ hỏi tay chân trong đó có NVT. Ông Bùi Diễm đã dùng NVT như một thứ “đại cố vấn”, vì ông đâu có biết gì về nội tình của ĐVCM, và do vậy mặc tình NVT vẽ vờ, dẫn dắt ông. NVT là ai?

NVT có đi tù chung với chúng tôi, qua Hoa Kỳ khoảng trước 1990, có tìm đến với Chủ Tịch Hà Thúc Ký nhưng không được tin dùng vì quá khứ bê bối trong đường tình ái, trước năm 1975. Trong các Đại hội Đảng kỳ III ở Houston (1995), Kỳ IV ở Virginia (1999), Kỳ V ở Houston (2003) không có mặt NVT vì anh Hà Thúc Ký không cho NVT tiếp tục sinh hoạt do việc đương sự thiếu tư cách đạo đức từ hồi còn trong nước (NVT đã cướp vợ người, bà MT, ở Huế ai cũng biết điều đó đến nỗi vợ và con gái NVT đã phải đi làm diêm để trả thù người chồng bất nhân, người cha bất nghĩa.). Chỉ sau khi Chủ Tịch Hà Thúc Ký lâm bệnh nặng từ năm 2005 trở đi NVT mới mon men trở lại và được ông Bùi Diễm tin dùng.

NVT đã dùng xảo thuật để hại những người hiền lương qua vụ cáo buộc Nguyễn Đức Cung là tiết lộ bí mật của Đảng, viết bài cho Thông Luận trong khi bài viết đó chỉ là bài, nhân cái chết của Chủ Tịch Hà Thúc Ký, nói về lịch sử đảng ĐVCM, vốn có những nhân vật nổi tiếng của Đảng đã đi tù và trong thời

gian ở tù họ đã khai báo tên tuổi, bí danh, chức vụ trong Đảng đến hàng trăm lần thì còn có gì mà bảo là tiết lộ bí mật? NVT đã nắm lấy cơ hội đó, lợi dụng vụ việc, bé xé ra to để trả thù việc NĐC từng mắng NVT “Anh muốn đóng vai Thái Thượng Hoàng trong Đảng hay sao?” Chính ông Bùi Diễm cũng đã có vài lần viết bài cho Thông Luận (xin đọc Thông Luận trang báo điện tử năm 2006 có bài của ông Bùi Diễm viết hoan nghênh việc Cộng Sản Việt Nam vào Tổ chức Thương mại Quốc Tế) (WTO). Thử hỏi có phải bất cứ ai viết bài cho Thông Luận cũng là đều theo lập trường chính trị hoà giải hoà hợp dân tộc của Tập Hợp Dân Chủ Đa Nguyên chẳng ? Đây rõ ràng là một hành vi chụp mũ có tính toán. Có bao giờ ông Bùi Diễm hối hận về việc tiếp tay như bản với NVT hại cán bộ hữu công với Đảng hay không?

Năm 1992, một người bạn của chúng tôi ở Maryland đã gửi cho chúng tôi một bài báo của tác giả Đào Thị Yên Thế (hiện chúng tôi có trong tay) cho biết ông Bùi Diễm hợp tác với ông Nguyễn Xuân Nghĩa xin trợ cấp 300.000 Mỹ kim để viết dự án “Kinh tế hậu Cộng Sản Việt Nam” cho Hà Nội cùng lúc với việc một phái đoàn cao cấp, trung cấp CSVN do Thứ trưởng Ngoại giao Trần Quang Cơ dẫn đầu đã đến hội nghị tại trường Luật George Mason ở Arlington, Virginia. Làm sao lại có thể xảy ra trường hợp kẻ tung người hứng nhàn giữa quốc nội và hải ngoại như vậy ? Tác giả Đào Thị Yên Thế cho rằng “Dù muốn hay không, chính phủ Hoa Kỳ bang giao với VC, cộng đồng người Việt tại hải ngoại cũng đã bị đặt trước sự đã rồi: những người “quốc gia” làm môi giới rất tài tình.” (Báo Đời Mới – Phụ Nữ Mới, số 58, trang 28) . Những người “quốc gia” môi giới này là ai ? Cũng xin để ông Bùi Diễm trả lời.

Trở lại với con người NVT, ông Bùi Diễm đã theo kế hoạch đã bàn thảo với NVT, lợi dụng ngày giỗ thất tuần của Cố CT Hà Thúc Ký, triệu tập một cái gọi là Hội Nghị BCH TƯ thực chất là một thứ “Toà Án Nhân Dân” của Việt Cộng nhằm gài bẫy cán bộ cao cấp của Đảng mà không qua Hội Đồng Kỷ Luật như quy định của Đảng Quy. Trong toà án đó có sự hiện diện của cả đảng viên thường, không có một chức vụ nào hết trong BCH TƯ. Đê chắc hơn, Đệ I PCT Nguyễn Văn Lung còn cho ghi âm lại toàn bộ diễn tiến của buổi luận án nhân dân này. Nên nhớ là Chủ Tịch Hà Thúc Ký mới mất chỉ 49 ngày, họ đã đem một đồng chí có công lao và thân cận nhất của của anh Cả Ký, ông Nguyễn Đức Cung để ra xử như vậy và nhất là lợi dụng dịp lễ thất tuần của người mới chết. Ông Bùi Diễm và phe nhóm còn tính nhân bản hay không? Có tôn trọng đạo lý cổ truyền Việt Nam là trong nhà anh em tránh đụng độ, gây gổ khi có tang hay không? Trước sự kiện xảy ra như vậy, Đ/c Nguyễn Lý Tường đã gửi điện thư can ngăn, phân giải điều hơn thiệt nhưng ông Bùi Diễm và phe nhóm không thèm đếm xỉa tới. Đây là một việc làm mờ ám, cố tình hạ nhục cán bộ cao cấp của Đảng, hầu dọn đường cho con bài Nguyễn Phụng Hoàng, tức Trần Dũng Minh Dân.

Dĩ nhiên sau đó NVT càng được ông Bùi Diễm tin dùng hơn, cho nên những kỳ họp BCH TƯ mở rộng hay thu hẹp, NVT đều được bọn đàn em lo cho vé máy bay khỏi phải chi ra một hào nhỏ nào cả. Sau cuộc họp sau cùng của BCH TƯ ở San Jose tháng 6-2010, NVT gặp chúng tôi (NĐC) ở ngoài cửa khách sạn và hí hửng nói: “Cuộc điện đã được sắp đặt cả rồi, ông Bùi Diễm đã đưa banh qua, đảo banh lại rồi cuối cùng Houston đứng ra tổ chức Đại Hội, không thay đổi được đâu.” Ý nói con bài Trần Dũng Minh Dân là của ông Bùi Diễm.

Sau đó NVT đưa ra kế hoạch (dĩ nhiên là đã được ông Bùi Diễm phê chuẩn) “một người trẻ ngồi giữa, hai người già ngồi hai bên” và cho đó là giải pháp tốt đẹp nhất, lý tưởng nhất, đặc ý nhất. Người trẻ là Trần Dũng Minh Dân, tức Nguyễn Phụng Hoàng làm Chủ Tịch Đảng, còn hai người già là Nguyễn Lý Tường làm CTHĐCVGSTU và Nguyễn Đức Cung đóng vai CTHĐNCSTU. Ông Bùi Diễm chưa từng hoạt động lâu năm trong một đảng cách mạng nên không phân biệt được đảng cán bộ và đảng quần chúng. Đại Việt Cách Mạng Đảng là một đảng cán bộ cho nên truyền thống nắm quyền là suy cử khác với đảng quần chúng mới áp dụng lễ lồi bầu cử theo truyền thống dân chủ. Các đại hội năm 1995, 1999, 2003 chỉ là đại hội để suy cử ra người lãnh đạo và dĩ nhiên không ai ra tranh với Chủ Tịch Hà

Thúc Ký. Năm 2007, không ai ra tranh với ông Bùi Diễm vì thuận theo lời “gửi gắm” của anh Cả Ký. Ông tướng Đại Việt Cách Mạng Đảng là của riêng ông nên đã chuẩn bị “truyền ngôi” cho con gà Trần Dũng Minh Dân, bằng cách, trong giai đoạn một, cho NVT múa võ trước, qua lối vận động trắng, vận động đen, tuyên truyền, chào mời. Giai đoạn thứ hai là ông Bùi Diễm làm nơ để cho bọn Đinh Quang Tiến, Trần Dũng Minh Dân dùng đàn em chuyên nghề chửi mướn là Võ Trần tức Minh ở Florida viết bài chửi rửa hạ cấp với những lời lẽ kém văn hóa trên các diễn đàn thông tin điện tử nội bộ để bôi nhọ những người lớn tuổi, trung chính, làm nản lòng những ai muốn đóng góp vào guồng máy sinh hoạt của Đảng. Giai đoạn thứ ba là biến Đại Hội VII trở thành vùng cấm địa như buộc ai phó hội cũng phải có thư mời, mà thư mời lại không ghi rõ địa điểm tức là giao tính mạng cho họ kiểm soát, chương trình đại hội hoàn toàn do họ áp đặt. Thế là phe ta đại thắng, ôm trọn gói... Và đó là truyền thống làm việc “dân chủ” của ông Bùi Diễm mà Nguyễn Phương Hoàng tức Trần Dũng Minh Dân cố tình đề cao trong Bản Thông Báo.

6.- Việc Đ/c Nguyễn Đức Cung có dự định ra tranh chức Chủ Tịch Đảng trong Đại Hội VII.

Trước đây do sự thoả thuận giữa một số anh em, Đ/c Nguyễn Lý Tường đã nhường cho Đ/c Nguyễn Đức Cung ra tranh cử chức Chủ Tịch Đảng vì anh em chúng tôi là một và đồng thuận trong một chương trình hành động đấu tranh phát triển Đảng.

Nguyễn Phương Hoàng cho rằng việc Đ/c Nguyễn Đức Cung muốn trở thành Chủ Tịch Đảng là có “tham vọng quá lớn”. Đây là một nhận định rất ấu trĩ của Nguyễn Phương Hoàng do suy bụng ta ra bụng người và đầy mặc cảm tự ti.

Xuyên qua quá trình cách mạng, Đ/c Nguyễn Đức Cung là một trong những sáng lập viên trong Đại Hội đầu tiên thành lập Đại Việt Cách Mạng Đảng ngày 25-12-1965, cựu Bí Thư Tỉnh Bộ Quảng Nam (1965) kiêm Ủy Viên Trung Ương Đảng, Cựu Dân Biểu VNCH (1971-1975), 13 năm trong nhà tù CS, (1975-1988), đến Hoa Kỳ hoạt động liên tục với Cố Chủ Tịch Hà Thúc Ký từ năm 1991 đến nay qua các chức vụ Tổng Ủy Viên Thường Vụ (1995), Tổng Ủy Viên Tuyên Huấn (1999-2006), Chủ Tịch Hội Đồng Nghiên Cứu Sách Lược Trung Ương (2007-2011). Đ/c Nguyễn Đức Cung, bí danh Từ Phong đã là người viết Bản Cương Lĩnh năm 1995, cùng viết tất cả các diễn văn cho Chủ Tịch Hà Thúc Ký trong các kỳ Đại Hội, các buổi huấn luyện học tập, thuyết trình viên chính trị trong các cuộc họp BCHTU thời ông Bùi Diễm làm Chủ Tịch, tác giả các bản quyết nghị, dự thảo sách lược của các kế hoạch tứ niên, và các bản tuyên bố hay lên tiếng của Đại Việt Cách Mạng Đảng trước các biến cố thời sự trong nước và thế giới, nhiều năm điều hành biên tập Nội san Sinh Tồn của Đảng.

Trong thời gian từ 1991 đến nay, Đ/c Nguyễn Đức Cung đã cộng tác với nhiều tạp chí, tờ báo giá trị ở hải ngoại như Thế Kỷ 21, Tân Văn, Sài Gòn Nhỏ, các trang Web Vietcatholic.net, Ba Cây Trúc, Một góc trời, Tạp chí Cách Mạng, Dân Ta, Thế Giới Mới v.v. và đã xuất bản một số sách biên khảo sử học giá trị.

Với khả năng và kiến thức cũng như bản lãnh chính trị như vậy thiết nghĩ Đ/c Nguyễn Đức Cung có thừa năng lực để điều hành việc Đảng qua vai trò Chủ Tịch Đảng, và nếu Đ/c Nguyễn Đức Cung có ra tranh cử chức vụ Chủ Tịch Đảng thì cũng không có gì là “tham vọng quá lớn”. “Tham vọng quá lớn” là bốn chữ rất xứng đáng để dành cho Trần Dũng Minh Dân, con gà của ông Bùi Diễm vì Trần Dũng Minh Dân vô tài, thiếu đức, trình độ văn hoá Việt rất kém, kiến thức chính trị hết sức nông cạn. Nguyễn Phương Hoàng hay Trần Dũng Minh Dân tiếng là Tổng Thư Ký Đảng, điều hành Tạp chí Cách Mạng nhưng không viết được một bài nào cho ra hồn, toàn bài lấy trên mạng và bài của một số Đ/c và thân hữu như Nguyễn Đức Cung, Hồ Văn Châm, Võ Tam Anh, Nguyễn Lý Tường, Lê Tùng

Minh v.v... Đó là điều đa số những anh chị em đứng đắn trong Đảng đều chung một nhận định như vậy. Chỉ có ông Bùi Diễm vì kẹt nhiều ân nghĩa với Trần Dũng Minh Dân và phe nhóm mới có nhận định khác mà thôi. Trần Dũng Minh Dân không có khả năng cá nhân gì ráo ngoài cái ô dù che chắn của ông Bùi Diễm nên Dân mang mặc cảm tự ti cho rằng ra tranh cử Chủ Tịch Đảng với chúng tôi là “tham vọng quá lớn”. Tội nghiệp cho ông Chủ Tịch tương lai của Đại Việt Cách Mạng Đảng.

Sau đây là nhận định của Đinh Quang Tiến về Đ/c Nguyễn Đức Cung: “Theo sự nhận xét của tôi cũng như một số anh em, Anh Cung là một cán bộ giỏi về chủ thuyết “Dân Tộc Sinh Tồn”, có “Đảng tính” cao, là người giỏi về lý thuyết, nắm vững chủ trương, đường lối của Đảng. Anh Cung phụ trách Tổng Bộ Tuyên Huấn là hay nhất, không ai có thể hơn được hiện nay. Anh Cả khi còn sinh thời vẫn thường nói với tôi: “Dù bất cứ hoàn cảnh nào, Anh Cung vẫn giữ được lòng trung thành với Đảng, không thay đổi như một số người khác.” Anh Cả rất ít khen ai bằng lời như vậy, tôi cũng phục anh Cung ở điểm này...”

(Thư Đinh Quang Tiến ngày 8-5-2011)

Để phản biện lại lập luận của Nguyễn Phương Hoàng tức Trần Dũng Minh Dân, cho rằng chúng tôi đã không dám thẳng thắn đứng ra tranh cử tại Đại Hội, chúng tôi xin mời quý vị đọc một đoạn thư của Đinh Quang Tiến, người cùng một hội một thuyền với Nguyễn Phương Hoàng viết như sau: “Chẳng thà mình danh và công khai vận động tranh cử chức Chủ Tịch Đảng như Đ/c Từ Phong hiện nay trong tinh thần “Dân Chủ”, thì Tôi cũng như anh Tường và bất cứ quý Đ/C nào đang hoạt động trong Đảng cũng đều có quyền tự do phát biểu, nhật xét, ủng hộ hay không ủng hộ và sử dụng lá phiếu của mỗi cá nhân để bầu cho người mà mình chọn lựa sẽ là Chủ Tịch Đảng trong nhiệm kỳ sắp tới, thì dù Đ/c từ Phong có đắc cử hay không, cá nhân tôi vẫn luôn luôn giữ một sự “tôn trọng” đối với một Đ/c Đảng viên suốt đời “Trung Thành” với Đảng trong bất cứ hoàn cảnh nào...”

(Thư Đinh Quang Tiến ngày 8-5-2011).

Theo truyền thống, Đại Việt Cách Mạng Đảng là một đảng cán bộ nên sự suy cử Chủ Tịch Đảng là một việc làm thông thường dĩ nhiên cũng có việc bầu phiếu. Nhưng trong trường hợp Đại Hội VII là một đại hội được tổ chức theo đôn phép phù thủy của ông Bùi Diễm: từ việc chọn Houston làm địa điểm, đến thành phần nhân sự ban tổ chức là người phe họ, việc rỉ tai liên tục cho con gà Trần Dũng Minh Dân qua các cuộc họp Khu bộ, bằng cách dùng những phần tử vô học như Võ Trần tức Minh ở Florida (chủ nhà hàng ăn), Dân Thân hay An Lộc ở Pháp đánh phá bằng những bài viết thô bỉ, thiếu giáo dục (gọi Đại Hội VII là Đại Hội các bô lão) nhắm vào những người có thiện chí và công lao trong Đảng tức là chuẩn bị dư luận trước, ai phó hội phải có thư mời mới được về dự, các khu bộ phải kê khai danh sách đảng viên nạp trước để ông Bùi Diễm và phe nhóm duyệt và đồng ý hay không đã, địa điểm tổ chức (cho đến khi chúng tôi viết những dòng chữ này) cũng chưa được tiết lộ, tính mạng của những đại biểu về tham dự đại hội được giao hoàn toàn vào trong người của họ. Thế là tổ chức hắc điểm rồi còn gì?

Với một chiến trường đã được chuẩn bị kỹ càng, tinh vi và hiểm ác như vậy và với một bầu không khí vẫn đục đầy man trá của Đại Hội VII do bàn tay của ông Bùi Diễm và phe nhóm đạo diễn, hỏi ai còn có thiện chí để đến dự và lẽ dĩ nhiên, chúng tôi và những anh em khác đại gì chui vào cái bẫy đã giương sẵn của ông Bùi Diễm. Ngược lại nếu Đại Hội này là một chốn gặp gỡ của tình đồng chí, nghĩa anh em, nặng lẽ kim băng, thăm tình huynh đệ như các đại hội trước đây thì chúng tôi cũng rất sẵn sàng về tham dự, ai làm Chủ Tịch Đảng cũng được hết, miễn là người “có tâm và có tầm” và sẽ vui về

chấp nhận kết quả bầu cử với tất cả niềm tâm phục. Đại Hội Đảng kỳ VII này sẽ là một vết nhơ ô nhục trong cuộc đời làm chính trị của ông Bùi Diễm và phe nhóm.

Chúng tôi xin kính cẩn thắp một nén nhang kính báo sự việc như vậy với người Anh Cả, Chủ Tịch Hà Thúc Ký của chúng tôi ở suối vàng và khẩn nguyện đi theo đường lối cách mạng của Anh đến trọn đời.

Quả thật chúng tôi không muốn vạch áo cho người xem lưng. Nhưng việc chẳng đặng đừng nên chúng tôi cần phải lên tiếng thêm một lần nữa để công luận được tỏ tường về sự man trá của ông Bùi Diễm và phe nhóm của ông đang diễn ra trong cái gọi là Đại Hội VII ở Houston. Người Pháp có câu: “Hãy nói cho tôi biết anh chơi với ai, thì tôi sẽ nói anh là người như thế nào” (Dis moi qui tu hantes, je te dirai qui tu es). Xin để công luận xét đoán con người của ông Bùi Diễm và phe nhóm ông đang giao du.

Hoa Kỳ ngày 20-5-2011
TM. Hội Đồng Lãnh Đạo Lâm Thời Đại Việt Cách Mạng Đảng

Nguyễn Lý Tường

Nguyễn Đức Cung